

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

I. Dies Martii. Abijcantur illa omnia, quæ præsentem hanc vitam faciunt
brevem occupationi; longam dolori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

I. DIES MARTII.

Abjiciantur illa omnia, quæ præsentem
hanc vitam faciunt brevem occupatio-
ni; longam dolori. Eucher. de contemp.
mund. II.

Tempus I. **O** Rdiris hujus anni mensem ter-
tium, quem opto tibi esse se-
cundum. Utinam incipias Deo
tatis. cùm novo mense, servire nova mente.
Ad novam vitam animum adjicies, si (ut monet tes-
sera) abjicias illa omnia, quæ vitam tuam faciunt
brevem occupationi, longam dolori. Quæ sunt illa,
nisi quæ mentem abducunt à felici æternitate, & ad-
ducunt ad infelicem vanitatem? Illa hoe mense ab-
jice, & serio cogita, ne te non cogitasse, aliquando
sero pœnitear, tempus hujus mensis, esse sementem
Æternitatis. Magnum profectò, atque omnium ma-
ximum est salutis & Æternitatis negotium, totum
tamen vertitur momentis vitæ brevissimæ, rapidiſſi-
mæ, irrevocabilis, semperque de exitu suspensæ,
quæ proinde momenta, sunt centum oculis obser-
vanda, totidem manibus à nobis occupanda, ne no-
bis vacua excidant, frustreturque nos occipitio cal-
vo, rei bene gerendæ occasio, si adventantem non
invalerimus. Nihil opus veterum symbolis, ut intel-
ligamus occasionem esse præcipitem.

II. Ponamus tantum inde prolixissimam primo-
rum in mundi incunabulis mortalium vitam, hinc

L

Æter-

Æternitatem : & hujus sementem mirabimur
exiguâ illâ (quæ longa videbatur) contineri : no
verò ævi, quod degimus tam brevis, & momenta
tempus quantulumcunque est, æternitatis lucu
esse ; & quâm stultum, si juvet etiam aliquid de eo
mere, quod in ludicra conferamus. Hoc rursus
breve, cum æque incertum sit, & saepet tridui claud
tur ungue, quod fore nonagenarium putabatur,
seu fronte, seu prudentiâ, hoc ipsum omittimus,
occupamus languidius, quo uno possimus immor
titatem promereri, nunquam postea reddituro ? Nup
mihi videntur quidquid de temporis pretio scrip
tes Ethnici dixerunt , præ iis quæ docet Christiani
quâm ignorabant, æternitas, (a) At S. Bernardus de
plorat cùm nihil sit pretiosius tempore, nihil tam
vulgo haberi vilius : gravissimeque arguit horam po
nitentiæ, veniæ, gratiæ, gloriæ destinatarum, otio, fabu
lis, apinis, & affaniis donari. Nos verò quanto acer
bius objurgabit, lacerabitque æterna pœnitudo ne
glectæ opportunitatis, quâ brevi compendio cœlum
nobis asserere poteramus.

III. Quid latro infelix, beatum intuens criminum
socium, sed pœnitentiæ (si non ei. pertinax obstetille)
felicissimum magistrum ? Quid tu ? quid ego ? si quod
absit, tam execranda sors nos interceperit, quid aliud
quisvis inter fontes æternis addictos ignibus, quo flé
tu, qua rabie, quibus ululatibus incusaturus sit illam
socordiam, qua possessionem summi Boni excuti sibi
de manibus non modò patiens tulerit , sed eam
sponte respuerit ? quâ amarâ recordatione revocatu
rus articulos temporis, quibus flamas illa serviles

(a) Serm. 75. in Cant.

Mart
bimur
eri: ne
omenta
tis luc
d de eo
cursus n
ui claud
batur, q
timus, v
immor
ro? Nog
o scrip
christian
ardus d
hil tam
oram po
tio, fabu
nto acce
itudo no
io cœlum

Martius.

Tessera.

163

& atroces vitare, Regnum illud perpetuum, ac secundum nullo negotio, levique brachio valuit comparare? Porro etsi omne vitae tempus, futuræ sit seges beatitatis, sunt tamen in eo quædam opportunitates occasionum utrumque maximarum, Deum nobis vel multum demerendi, vel non parum offendendi. Tale fuit Josephi fuga ex adulteræ manibus, quanto periculosior, tanto securior, fortior, & glriosior: tale Susannæ constantia, certo deliberatæ mortis discrimine, incestorum frangens libidinem. Tales actus Heroici, quibus manu violentâ, affectus charissimos Divinæ obedientiæ jugulamus. Hac occasione uti oportet, dum licet. Est enim grande Dei beneficium, quævis molestæ pugnæ materia, quia est semen excellentis victoriæ; eam verò tanti quæstus materiam, ut nemo prætereat nisi hebes, & futurus mercator, sic ista Divinæ Bonitatis egregio facto nobis obstringendæ commoda argumenta, nemo, si modo vir fuerit, elabi sibi patietur. Utendum occasione, moneris hoc poëmate:

Ferrum quando caler, crudere quisque valet.

2. DIES MARTII.

Quod fecit Deus non potest esse malum, si ipse homo non sit sibi malus. *S. Augustinus 24. in Joan.*

Inclinans ad
Perfectionem,
primo decli-
net a malo.

I. **C**um esses parvulus, didicisti in schola Prisciani, declinare nomina; jam vir fatus, discé in schola Christi, declinare vitia,

L. 2